

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Велико Търново , 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН

СЪСТАВ в публично заседание на втори ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
ПЛАМЕН ПОПОВ

Секретар: ВАНЯ Г. ЧАНТОВА

Прокурор: Светослав Калчев Калчев (АП-Велико Търново)

като разгледа докладваното от КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА Наказателно дело за възобновяване № 20204000600312 по описа за 2020 година

Производството е по реда на Глава XXXIII от НПК, образувано по искане на Главния прокурор на Република България за възобновяване на НОХД № 33/2020 г. на Районен съд – Кнежа с посочено основание по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК. Навежда се довод, че определението по НОХД № 33/2020 г. на Районен съд – Кнежа, с което е одобрено споразумение за решаване на делото, е постановено при съществени нарушения на закона и на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Съдът не е изследвал данните кога са изтърпени наложените наказания на осъдения Т. К. преди да направи извод, че за тях е настъпила реабилитация по чл. 86 и чл. 88а НК. Налице е неправилно приложение на материалния закон, свързано с приложение института на условното осъждане. Като е одобрил споразумението, съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е следвало да констатира, че същото не отговаря на изискванията по чл. 382, ал. 7 НПК, да предложи промени в него съгласно правомощията си по чл. 382, ал. 5 НПК и ако същите не бъдат приети, да не одобрява споразумението. Искане за възобновяване на производството по НОХД № 33/2020 г. на РС – Кнежа, като се отмени определението, с което е одобрено споразумението за решаване на делото и да върне за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание прокурорът от Великотърновска апелативна прокуратура поддържа направеното искане по изложените в него съображения.

Адвокат Б. К., защитник на осъденото лице, възразява, че искането не е подадено лично от Главния прокурор на Република България, както и че липсва

упълномощаване на лицето, което да го е подписало, поради което моли производството по делото да бъде прекратено. Алтернативно оспорва основателността на искането. Моли същото да се остави без уважение.

В правото си на последна дума осъденият Т. К. моли искането да се остави без уважение.

Великотърновският апелативен съд, след като извърши проверка за наличие на наведените в искането основания за възобновяване на делото в пределите на правомощията си по чл. 347 НПК, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Предмет на същото е акт от кръга на посочените в чл. 419 НПК, който не е проверен по касационен ред. Искането е подадено от Заместника на Главния прокурор при ВКП. Същият се явява процесуално легитимирано лице по чл. 420, ал. 1 НПК, съгласно Заповед № РД-05-2162/20.07.2020 г. Искането е подадено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421 ал. 1 НПК. Сочи се оплакване за наличието на основание за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК във връзка с допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на закона по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Разгледано по съществото, искането е основателно по следните съображения:

С определение от 02.03.2020 г. по НОХД № 33/2020 г. на Районен съд – Кнежа е одобрено споразумение, с което Т. К. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 НК. Наложено му е наказание единадесет месеца лишаване от свобода, като изпълнението му е отложено на основание чл. 66 ал. 1 НК за срок от три години. Определението е влязло в законна сила на същата дата. Същото подлежи на редовен инстанционен контрол.

От справката за съдимост на Т. К. е видно, че същият има множество осъждания. С определение по НОХД № 188/2009 г. на СРС същият е осъден за извършено престъпление по чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК, като във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 НК му е наложено наказание обществено порицание. Съдебният акт е влязъл в сила на 22.01.2009 г.

С присъда по НОХД № 2015/2009 г. на СРС Т. К. е осъден за извършено престъпление по чл. 206, ал. 1 НК, като във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 и чл. 55, ал. 1, т. 2 б. „б“ НК му е наложено наказание обществено порицание. Съдебният акт е влязъл в сила на 03.07.2009 г.

На основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 НК са групирани наложените наказания по НОХД № 188/2009 г. на СРС и по НОХД № 2015/2009 г. СРС, като е определено общо такова обществено порицание.

На следващо място Т. К. е осъден по НОХД № 1732/2011 г. на СРС за извършено престъпление по чл. 198, ал. 1 НК, като във вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 НК му е наложено наказание шест месеца лишаване от свобода. На основание чл. 66 ал. 1 НК изпълнението му е отложено за срок от три години. Съдебният акт е влязъл в сила на 02.02.2011 г.

С присъда по НОХД № 310/2011 г. на СРС Т. К. е осъден за извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, вр. чл. 194, ал. 1 НК, като във вр. с чл. 63, ал. 1 и чл. 55,

ал. 1 НК му е наложено наказание пробация, състоящо се от пробационни мерки задължителна регистрация по настоящ адрес и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от осем месеца. Съдебният акт е влязъл в сила на 12.05.2011 г.

С присъда по НОХД № 16660/2010 г. на СРС Т. К. е осъден за извършено престъпление по чл. 198, ал. 1 НК, като му е наложено наказание една година лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено за срок от три години. Съдебният акт е влязъл в сила на 27.02.2012 г.

С присъда по НОХД № 9147/2009 г. на СРС Т. К. е осъден за извършено престъпление по чл. 325, ал. 2, във вр. ал.1 НК, като му е наложено наказание шест месеца лишаване от свобода. Изпълнението му е отложено за срок от три години. Съдебният акт е влязъл в сила на 29.03.2013 г.

С определение от 12.09.2013 г. на СРС е определено общо наказание измежду наложените му такива по НОХД № 1732/2011 г., по НОХД № 310 /2011 г., по НОХД № 16660/2010 г. и по НОХД № 9147/2009 г. всички на СРС, което е най-тежкото от тях от една година лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален строг режим.

Със споразумение по НОХД № 4729/ 2013 г. на СРС подсъдимият К. е осъден за извършено продължавано престъпление през периода 31.10.2012 г. – 01.11.2012 г. по чл. 198, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК. Наложено му е наказание от една година и три месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим. Съдебният акт е влязъл в сила на 08.04.2013 г.

В искането на Главния прокурор са изложени съображения, че с оглед предходните осъждания на К., не са били налице предпоставките за отлагане изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода по НОХД № 33/2020 г. на РС – Кнежа по реда на чл. 66 НК. Приложението на този институт предполага като абсолютна предпоставка лицето да няма предишни осъждания на лишаване от свобода за извършени престъпления от общ характер.

С оглед изложените по-горе данни е видно, че на Т. К. са наложени наказания по НОХД № 1732/2011 г., по НОХД № 310 /2011 г., по НОХД № 16660/2010 г. и по НОХД № 9147/2009 г. всички на СРС. Същите са групирани, като е определено общо наказание в размер на една година лишаване от свобода при първоначален строг режим, което е изтърпяно на 24.04.2013 г. Настоящият състав на Апелативния съд счита, че по отношение на тези осъждания на К. не е настъпила реабилитация по чл. 86, ал. 1 т.2 НК, както е посочено в искането на Главния прокурор. За да настъпи такава лицето следва да е осъдено на лишаване от свобода до три години и в течение на три години от изтичане на срока на наложеното наказание да няма извършено друго престъпление. В инкриминирания случай осъденото лице има наложени три наказания лишаване от свобода, чието изтърпяване е било отложено по чл.66 ал.1 НК. Същите са групирани, като е определено общо наказание в размер на една година и е постановено ефективното му изтърпяване. К. има извършено и друго престъпление през периода 31.10.2012 г. – 01.11.2012 г., за което е осъден по НОХД № 4729/2013 г. на СРС.

При направеното групиране е наложено общо наказание от една година. За да е приложима реабилитация по чл.86 ал.1 т.2 НК е необходимо от изтърпяване на

наказанието да е изминал срок от три години, в който осъденият да не е извършвал друго престъпление. В инкриминирания случай К. има извършено и друго престъпление, което предхожда определения законов срок от три години. Следователно по отношение на групираното общо наказание не може да настъпи реабилитация по чл.86 ал.1 т.2 НК.

Налице е последващо осъждане на К. по НОХД № 4729/ 2013 г. на СРС. Спрямо това осъждане не е приложима реабилитацията по чл.88 а НК, тъй като не е изтекъл срокът по чл. 88а, ал. 2 НК. Съгласно последната разпоредба, срокът за настъпване на реабилитация по чл.88 а НК не може да бъде по-малък от десет години, когато наложеното наказание е повече от една година и не е отложено изтърпяването му по чл.66 ал.1 НК. Наложено наказание на К. е от една година и три месеца лишаване от свобода с ефективно изтърпяване. По делото няма данни кога е изтърпяно същото. Зачетено е времето, през което К. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража”, считано от 1.11.2012 г. При съпоставката на тази дата с размера на наложеното наказание, както и с датата на извършеното деяние, за което е осъден по НОХД № 33/2020 г. на РС Кнежа е видно, че срокът по чл. 88а, ал. 2 НК не е изтекъл към момента на извършване на последното престъпление. Следователно не са били налице предпоставките за приложение на чл. 66, ал. 1 НК при налагане на наказанието по посоченото дело, поради което доводите в искането за възобновяване, че е налице нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал.1 т. 1 НПК, са основателни. В случая не е настъпила нито реабилитация по чл.86 ал.1 т.2 НК, нито по чл.88 а НК по отношение предходните осъждания на К.. Първостепенният съд преди да одобри споразумението за решаване на делото в изпълнение разпоредбата на чл. 382, ал. 7 НПК, е бил длъжен да провери дали споразумението не противоречи на закона и на морала, да констатира допуснатото нарушение на закона във връзка с приложението на чл.66 ал.1 НК и да предложи промени в споразумението, съобразно правомощията си по чл. 382 ал. 5 НПК. При неотстраняване на противоречието му със закона, съдът не е следвало да одобрява споразумението. Визираните нарушения дават основание за възобновяване на производството по делото и отмяна на постановеното определение. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. По изложените съображения и на основание чл. 425, ал. 1, т. 1 НПК, Апелативният съд

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по НОХД № 33/2020 г. на Районен съд – Кнежа.

ОТМЕНЯ ОПРЕДЕЛЕНИЕ от 02.03.2020 г. по НОХД № 33/2020 г. на Районен съд – Кнежа.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Кнежа.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____